

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 32 D, pol leta 16 D, četrt leta 8 D. Izven Jugoslavije 64 D. Naročnina se pošlje na upravništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta št. 5. — List se dopušlja do odpovedi. Naročnina se plačuje v naprej. Tel. interurban 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poština plačana v gotovini.

# SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Gene inseratom po dogovoru. Za večkratne oglaševane primeren popust. Nezaprte reklamacije so poštne proste. Čekovni račun poštne urada Ljubljana 10.603. Telefon interurban 113.

41. številka.

Maribor, dne 14. oktobra 1926.

60. letnik.

## Dr. Korošec osedanjem položaju Slovencev.

(Govor dr. Korošca na shodu SLS v Brežicah.)

Program Slovenske Ljudske Stranke je prikrojen željam, zahtevam in potrebam slovenskega naroda. Nihče, ki je pošten in resnicoljuben, se ne bo danes upal trditi, da nas belgrajski parlament in belgrajska osrednja vlada ne zanemarija. Pozna nas, kjer je treba dajati, a ne pozna nas, kjer je treba dobivati. Samo en primer iz zadnjih dni naj tu navedem:

Vlada noče vedeti za Slovenijo.

Vsi stojimo pod vtisom velike nesreče, katero je zadnje neurje prineslo nad mnoge kraje naše slovenske domovine. Vsled neurja nastale povodnji so upoštevale cele doline, porušile mostove in ceste, poplavile in razdrle njive in travnike, odnesle hiše in gospodarska poslopja, zahtevale so celo človeške žrtve. V takih nesrečah preneha vsak ozir na stranke, tukaj mora govoriti in odločevati le sočutno človeško srce. Naši poslanci so se vsled tega podali tudi v Beograd in hoteli pred vsem govoriti z ministrskim predsednikom, da mu orišejo nesrečo ter zaprosijo hitro in izdatno pomoč. In ko se je poslanec Smodej, katerega okraj je posebno hudo prizadel, oglasil pri ministrskem predsedniku, mu je ta dal odgovoriti: Ako hočete govoriti o poplavnih nesrečah v Sloveniji, Vas ne sprejemem; ako hočete govoriti o drugih stvarih, pa pridite in bodem govornik! — Drugi dan se je javil k ministrskemu predsedniku tudi naš poslanec Brodar, a tudi njemu je dal tako odgovoriti, in šele po odločnem nastopu ga je pustil k sebi. Povejte mi, kaj imamo pričakovati od belgrajske vlade in od parlamenta, ako sam ministrski predsednik celo v časih in slučajih naših največjih nesreč tako odklanjalno stopa nasproti zastopnikom slovenskega ljudstva? Ali ni to zopet dokaz, da je opravičen program Slovenske Ljudske Stranke, da se Slovenija upravlja od Slovencev, ker drugi nimajo razumevanja in srca zanjo?

Izdajstvo HSS.

Toda kako smo si zamislili, da se program izpelje? Vam je potek dogodkov znan. Najprej v ustavotvorni skupščini! Toda tam je bila centralistična ustava, katere nas danes tako hudo tlačijo, sprejeta z glasovi nam nasprotnih strank. Ako bi vsi slovenski poslanci glasovali proti, ne bi imeli današnje slabe ustave. Potem smo počeli borbo za revizijske ustave, za spremembo ustave v našem smislu. Iskali smo si prijateljev pri Hrvatih in Srbih. Posebno veliko nado smo polagali na Radičevo Hrvatsko Seljačko Stranko. In ž njo smo delovali skoraj dve leti skupaj. Pri zadnjih volitvah v Narodno skupščino bi brezdvomno dobili večino, ako bi ne bilo nasilja in goljufije. Večino glasov smo itak dobile stranke, ki smo več ali manj za revizijske ustave zavzete, a vkljub nasilju in goljufijam smo zastali samo za deset mandatov v manjšini. Bili smo torej že prav blizu uresničenju svojega programa.

Toda, kaj se je nato zgodilo, Vam je dobro znano. Radičeva stranka je zatajila svoj program, se odrekla zahtevi po samostojni seljački Hrvaški in je priznala program centralistične vidovdanske ustave.

Kaj sedaj?

Za nas je vprašanje, kaj sedaj. Ali nadaljevati borbo za pravice Slovencev, ali pa tudi položiti orožje in iti pod komando centralističnih strank.

Kdor od Vas zasleduje politiko, zna, da nam naši nasprotniki dan za dnevom pravijo: Pojdite v sedanjo vlado! Nastopajo različne politične babice, ki bi nas rade nekega jutra videle kot novorojeno vladno stranko. Tudi g. Pucelj je zašel med nje. Tudi iz časopisja samostalne demokratične stranke, ki stoji pod vodstvom Pribičevića in Žerjava, nam neprenehoma nasvetujejo, da idemo v vlado. In sploh se po vsem političnem časopisju zadnji čas razglašajo, da mislimo v vlado.

Prijatelj prijatelju lahko na dobro vero verjame, da mu hoče dobro. Toda ako nam nasprotnik nekaj nasvetuje, potem moramo biti zelo pazljivi, kajti ni zelo verjetno, da bi nam samostojni demokratje in Puceljevi ljudje bili tako dobri in naklonjeni in nam dobro hoteli. Nasprotno je mnogo bolj verjetno. Zato mora slovensko ljudstvo to vprašanje, ali naj gre njegova stranka in zastopnica v vlado, dobro premisliti in pretuhtati. In to hočemo danes na tem shodu tudi storiti.

Najprej pa moramo ugotoviti par splošnih načel o stopanju v vlado. Vsaka politična stranka mora imeti namen in željo, da pride na vlado. A ne za vsako ceno! Ampak samo za ceno, da v vladi lahko koristi po svojem programu svojim volilcem in svojemu narodu. Ako iz drugih razlogov vstopi v vlado, da spravi samo svoje ljudi na ministrske stolce in da za to proda in izda celo svoj program, je to nedovoljeno. Tako je vsaj naziranje vseh poštenih ljudi na svetu.

Nima smisla vstopiti v vlado, kakoršna je zdaj!

Toda pogledimo, kako stoji sedaj politični položaj za nas in naš vstop v vlado? Na vladi so radikali, radičevci in nikičevci. Najmočnejši so radikali. Ti nimajo smisla za Slovence in tudi Hrvati niso nič oduševljeni za delo sedanje vlade. Mi smo teden na teden pričali, kako stavi Radič različne zahteve, a vlada jih prezira in ne izpolnjuje. S takim delom mi nismo zadovoljni in dokler in ako sedanja vlada ne bi spremenila svojega programa z ozirom na Slovence, potem ne bi mogli vstopiti. Treba pa tudi to povedati, da ima sedanja vlada v skupščini veliko večino, da nas torej za večino niti ne potrebuje, niti nas zove v vlado, ker noče močne slovenske stranke, ker ne mara Slovencev. Da pa se kljub temu, da se sedanja vlada ne ozira na želje slovenskega naroda, ne na njegove politične, ne na gospodarske, lahko opazajo, da ima tudi Slovence v vladi, zato je lahkomišelnost poskrbel na škodo celega slovenskega naroda g. Pucelj, ker je brez pogojev za slovenske želje vstopil v vlado.

Naš neobhodni pogoj.

Ako bi se vlada na novo sestavila, kakoržekoli, in ako bi spremenila svojo neprijazno in odklonilno stališče napram Slovincem, potem bi seveda ne bilo tudi nobenega povoda, da ne vstopimo v vlado, ako bi nam to bilo ponujeno. Lahko pa tudi to rečemo, da bi podpirali vsako vlado, če tudi ne bi dobili v njej ministrskih mest, ako bi videli, da se briga za Slovence, da jim olajšuje njihova bremena, da jim pomaga v njihovih nesrečah in da jim priznava in daje njihove pravice.

Glavno ni, da ima kaka stranka svoje zastopnike v vladi, ampak glavno je, da se narodu pomaga, da se narodu izpolnijo njegove upravičene zahteve.

Ako g. Pucelj sedaj tako velikodušno odstopa nam mesto, ako hoče imeti nas na mesto sebe v vlado, potem je to najboljši dokaz, da on s svojimi 50 klubskimi tovariši ne more ničesar doseči za dobrobit naših ljudi. Potem pa je tudi jasno, da je sedanja vlada proti Slovincem in da tudi za g. Pucelja ni mesta v njej. In istotako je tudi jasno,

da dokler ostane vlada nam Slovincem tako nenaklonjena, nebržna, ni za nobeno slovensko stranko, prav za nobeno, mesta v njej.

Zakaj pa nas torej silijo naši nasprotniki v vlado? Zato, ker niso naši prijatelji, ker hočejo, da bi se naša stranka uničila s tem, da bi prodala za par ministrskih stolic svoj program, svoj slovenski narod, da bi tudi ona bila služabnica drugih strank proti slovenskemu narodu.

Potreba slovenske narodne fronte.

Vidite, ti nameni naših nasprotnikov niso pošteni. A pač pa bi bilo pošteno, da bi se vse slovenske stranke združile, da bi naredile eno enotno slovensko fronto, da bi se ne mesarile in sramotile med seboj, ampak da bi napravile eno vrsto za blagor svojega slovenskega ljudstva.

Ni danes napaka, biti proti takim vladam, ampak politična napaka je, siliti v take vlade, ali klečeplaziti v njih. Razmere so danes med slovenskim narodom take, da nihče ne sme v vladi sedeti ter mirno gledati in odobravati, kako se zanemarija, zapostavlja slovenski narod, ampak vsi morajo v borbo proti takim vladam, da se celemu svetu odprejo oči, kako se naš narod tira v propast in nesrečo.

Naša gospodarska beda.

Pravim: v propast in nesrečo! Ali ni nesreča, da naša kmečka posestva grede na boben, ker se ne morejo več plačevati davki, da delavci v bedi in gladi stojijo tukaj, ker ne morejo več najti posla in dela, čeravno bi radi delali, in da obrtniki ne morejo naprej. Ceste se pokvarjajo, za povzdigo poljedelstva ni denarja, železnice propadajo, davki pa so ogromni, da ljudje padajo pod njimi. Ministri potujejo, govorijo, a do dela, sistematičnega, smernega dela ne pride. Pripovedujejo nam o načinih, kako zboljšati vse naše gospodarstvo, a do dela, do izvajanja ne pride. Govorijo, kako Narodna banka, Hipotekarna banka, Poštna hranilnica pač podpirajo neke srbske firme in osebe, a do preokreta ne pride. Čujemo besede, dejanj pa ne vidimo!

Sedaj ni modro izpostavljeni se!

Potem pa je tudi treba to pomisliti: Nihče se rad ne ženi v družino, kjer so sami prepripi, v hišo, o kateri sploh ne veste, ali ne bo prišla na boben. Pašič streže po življenju sedanji vladi, rad bi prišel s svojimi ljudmi zopet v ospredje. Radikali, takozvani centurmasi, ki so sedaj na vladi, pa bi se radi držali na svojih mestih. Nihče ne ve, ali ta boj sploh ne bo podrl cele vlade. Na katero stran se naj postavimo? To je notranji boj, ki se mora dobojevati v njihovih vrstah, brez tuje pomoči, potem bo prišlo iz tega nekaj zdravega.

Potem pa razmerje med obema vladnima strankama! Tudi ni najidealnejše. Borba zaradi Nikiča še ni rešena. In tudi sicer je vse polno nesoglasij med njimi. Nihče ne ve, ali ne bo to šlo narazen, ali ne bo razpadlo. Ni torej tudi modro, sedaj se eksponirati, ko izgleda, da se vladna hiša podira, ko ne vemo, ali sploh ne bo kmalu volitev, in ko ne vemo, kdo bo te volitve vodil. Ni izključeno, da jih ne bodo ne radikali, ne radičevci vodili. Zakaj se torej, preden postanejo razmere vsaj nekoliko jasnejše, vreči v to meglo, ko ne veste, kam vas vodi pot? To bi gotovo ne bilo modro!

Kaj misli Pašič?

Pašič razglašajo, da hoče spremeniti svoj program ter prevzeti nekaj točk iz Marksovega programa v svoj program. Pod tem bi se naj, skrito seveda, razumelo republikanstvo. Na stara leta hoče biti zopet republikanec. Pašič se namreč jezi na kralja, ker misli, da je on kriv, da je

## Zadnji Mohikanec.

Povest iz leta 1757.

Po J. F. Cooper-ju predelal Al. Benkovič.

XI. Tekma na vodi.

Zvezde so še sijale na nebu, ko je prišel Sokol buditi Munra in Heywarda. Indijanca sta bila že pripravljena za odhod. Vsi skupaj so šli preko kamenja in groblje v jarek, ki je od treh strani obdajal trdnjavo. S potrpljenjem in naporom se jim je posrečilo priti po tej poti do peščenega jezerskega brega.

»Samo nos nam more tod slediti«, je rekel lovec in se zadovoljno ozrl nazaj na pot. »Trava je za begunce izdajalska preproga, v les in kamenje pa se mokasin ne vtisne. — Unkas, zapelji čoln bliže k bregu, a pazi, da se ne dotakne peska, sicer bodo lopovi takoj vedeli, kje smo odrinili s kopnega.«

Ko je bil Unkas s čolnom dovolj blizu, je Sokol od nekod prinesel desko, jo z enim koncem položil na čolnov rob ter namignil častnikoma, naj vstopita. Nato je skrbno zabrisal vsako sled, in še sam skočil v čoln. Nekaj minut pozneje so bili že precej daleč od brega.

Ko se je pričelo svitati, so prišli do ožine, kjer so se vrstili majhni otoki drug poleg drugega. Čingagok je odložil veslo, Sokol in Unkas pa sta sama vodila čoln skozi ozke kanale med otočiči. Ker je bilo kaj lahko mogoče, da je tu sovražnik prežal v zasedi, je Čingagok neprestano pazljivo gledal od otoka do otoka, od grma do grma. Nenadoma je Unkas vzkliknil: »Huk!«, obenem pa je njegov oče potrkal ob čolnov rob in s tem naznanil nevarnost.

»Kaj je?« je vprašal lovec. »Jezero je gladko kot zrcalo, niti povodnih ptic ni videti na njem.«

Indijanec je molče pokazal v daljavo proti ozki meglici, viseči nad enim izmed otokov z nizkim drevjem.

»Mega se dviga iz vode«, je rekel Heyward.

»To bi vsak otrok lahko povedal. A kaj je njen spodnji, temnejši rob, ki sega v grmovje? To je dim ognja, ki je že precej dogorel.«

»Potem veslajmo tja in se prepričajmo«, je rekel nepotrpežljivi Dulkan. »Na takem majhnem otoku ima prostora le malo ljudi.«

»Premalo poznate Minge«, je odvrnil lovec. »Ko bi šlo po vašem, bi šli brzkone naravnost v smrt. Sedaj imamo samo dva izhoda: ali gremo nazaj in opustimo zasledovanje Huronev, ali pa se skozi nevarnosti prerijemo s čolnom med temi otoki naprej.«

»Le naprej, naprej!« je vzkliknil Heyward, Indijanca pa sta zopet pričela z vso silo veslati. V kratkem času so prišli na točko, odkoder so mogli pregledati severni breg otoka, ki jim je bil doslej zakrit.

»Saj sem rekel, da so tu!« je pošepetal lovec. »Tam-le je razločno videti dim in tudi dva čolna. Niso nas še opazili, sicer bi bili že zagnali svoj bojni krik. Zdaj pa je otok že za nami, kmalu nas krogle ne bodo mogle več zadeti.«

Besedo mu je pretrgal strel iz puške in divje tuljenje, ki je prihajalo z otoka. Takoj nato je več divjakov planilo v čolne. Kmalu sta plavala na vodi in zasledovanje se je pričelo. Te priprave za napad niso kar nič izpremenile obrazov trojice gozdnih tekačev. Mirno a hitreje so veslali dalje, da je čoln kot ptica letel preko vode.

»Glej, da jih obdržimo v tej razdalji, Kača!« je zaklical Sokol in se ozrl nazaj. »Huronci nimajo puške, ki bi nas dosegla, a moj zveromor je zanesljiv.«

S temi besedami je dvignil puško, a na krik mladega Mohikanca jo je zopet odstavil.

»Kaj je, Unkas!« je vprašal. »Huroncu si rešil življenje. Čemu?«

Unkas je pokazal na skalni breg pred njimi, odkoder je plul čoln naravnost proti njim. Zdaj je bilo čisto jasno, v kaki nevarnosti so. Sokol je odložil puško in zopet prijel za veslo, Čingagok pa je krmarił bolj proti zapadnemu bregu, da bi povečal razdaljo med njimi in sovražnikom. Divje kričanje jih je opomnilo na druge Indijance, ki so jih zasledovali od zadaj. Celo Munra je to vpitje vzdramilo iz otopenosti.

»Veslajmo na breg«, je zaklical kot neustrašen vojak, »in tam počakajmo divjake!«

»Kdor hoče vspevati v boju z Indijanci«, je odgovoril Sokol, »ne sme biti preošaben in se mora učiti od njih. Čingagok, kreni proti bregu, da jih prehitimo.«

Sokol se ni motil, kajti ko so Huronci videli, da zastajajo, so pričeli veslati povprek, da sta bila kmalu čolna vzporedno in skoro v strelni razdalji. Pričelo se je tekmovalno veslanje z vsemi silami. To je moralo biti tudi vzrok, da Huronci niso rabili pušk, ampak samo vesla. Toda napor beguncev je bil presilen, da bi mogli dolgo časa vstrajati, in zasledovalcev je bilo več. V skrbeh je opazil Heyward, da je Sokol v zadregi gledal okrog sebe, kakor bi iskal, kako bi pospešil beg.

»Kača, kreni bolj na senčno stran«, je rekel Sokol. »Pravkar je eden prijel za puško in zaradi ene same prestreljene kosti lahko vsi izgubimo skalpe. Še bolj na senčno stran, da bomo imeli otok v sredi.«

To je pomagalo. Ne daleč od njih je bil dolg otok. Ko so veslali mimo njega, je bil sovražni čoln primoran, da je krenil na drugo stran otoka. Zdaj jih je grmovje skrivalo

star in nesposoben in da mu deca krade. In pravi, da se hoče zvezati s Pribičevićem, ki je tudi hud na kralja, da ni na vladi. — To bo lepa republika! Pašič predsednik, Pribičević notranje, Rade Pašič pa finančno ministrstvo! Velesrbstvo, nasilje in korupcija!

### Mi smo samo za pošteno delo za narod.

In četudi nekateri naši ljudje mislijo, da bi bilo dobro, če bi šli v vlado, potem izražajo v tem upanje, da bi se potem vendarle boljše vladalo. Ti ljudje imajo zaupanje v nas, v našo poštenost, v veselje do dela in sposobnost za upravljanje. Mi smo jim hvaležni, toda dokler ne najdemo stranke s programom, ki bi kakor mi hotela dobro ljudstva, in tudi slovenskega ljudstva, tako dolgo bi vsak tak poskus pomenil zavlačevanje v ozdravljenju razmer. Dokler je razpoloženje v Beogradu pri večini tako, da ne moremo ničesar nuditi slovenskemu narodu, je naše mesto v borbi proti takim strankam. Hočemo v vlado, toda samo v pošteno, delovno vlado. Hočemo v vladi delati, toda pošteno in izdatno delati za svoj narod. Vsaka stranka rada gre v vlado, toda poštena samo takrat, če po svojem programu lahko ljudstvu kaj koristi.

### Vsi Slovenci vkup!

Vi znate, da so samostojni demokrati imeli dva poloma na gospodarskem polju: konkurz Hrvatskega gospodarstva in sedaj kriza Slavenske banke. Jaz nočem tega strankarsko-politično izrabljati, ali to lahko povem — in mislim, da bodo tudi vsi nasprotniki odobravalji moje stališče — da je moje mišljenje to: Ako so posamezniki z osebno nepoštenostjo zakrivali te katastrofe, potem se naj kaznujejo; ako pa so slabe gospodarske razmere krivice, potem se take nesreče ne smejo izrabljati, ampak potem moramo gledati, da vsi pomagamo, vsi brez razlike! Tudi mi smo imeli težave v gospodarskih organizacijah radi splošnih gospodarskih razmer, a smo jih srečno prebradili. Pač pa naj nas take nesreče združujejo, naj nas primorajo vse k javnemu priznanju, da v tako neurejenih gospodarskih razmerah, kakor so danes, ne moremo izhajati, posebno ne mi Slovenci.

Nastati mora mogočen klic: Vsi Slovenci vkup! Ne prepirajmo se, kdo je v vladi ali zunaj, ampak tekmujejo, kako bomo našemu narodu: kmetu, obrtniku, delavcu, najbolj koristili. Borimo se Slovenci za svoje pravice, za svojo svobodo in samostojnost, kažimo na zevajoče rane, ki nam jih seka vsem skupaj belgrajski centralizem! Naša stranka kliče vsem: Ne v medsebojni borbi, ampak v medsebojni slogi se borimo za svoja sveta prava! In če bomo tako skupaj držali, našli bomo prijatelje pri Hrvatih in Srbih, ki nam bodo pomagali do naših ciljev. Časi so težki, a ravno v težkih časih ni mesta za obup. Kdor je za delo, kdor je za pošteno borbo, kdor je za slovenski narod, naj se pridruži nam, Slovenski Ljudski Stranki! Ona ne bo propadla, ker je njen program — program in zahteva cellega slovenskega naroda!

## Prebivalstvu na meji.

Mnogo krivic se godi ljudem ob državni meji. Državni nastavljenici, ki »stražijo« mejo, mnogokrat napačno tolmačijo zakone in predpise, ali pa jih sploh ne poznajo. Opetovano sem že pozval naše ljudi, naj naznanijo svojim poslancem krivice, ki se jim godijo. Poslanec ima pravico, da se na višjem mestu pritoži in zahteva red.

Tako je n. pr. letos moralo zapustiti svojo službeno mesto več carinikov, ki so z ljudmi krivično postopali. Mladi carinik v Št. Ilju je kar na lastno roko in po svoje razlagal zakon o obmenjem prometu, pobiral je neke nove pristojbine od kmetov ter jih strašno šikaniral. A mladič je moral nato kmalu pobrati šila in kopita, ker vendar ne gre, da bi taki gospodje, ki so od ljudstva plačani, v teh težkih časih ljudem samo težave delali! Carinski uradnik Milosavljevič pri Gornji Sv. Kungoti je tudi kratkoma prepovedal kmetom vožnjo žita v mlino ob meji ter je uganjal tekem enega meseca take stvari, da tega nismo mogli mirno gledati. Račune je delal čisto po svojih tarifnih in če

pred divjaki. Ko sta čolna prišla na severni konec otoka, so bili begunci že precej pred sovražnikom.

»Za strel se pripravljajo«, je čez nekaj časa vzkliknil Heyward. »Ker smo z njimi v isti črti, nas ne izgreše.«

»Ulezita se z Munrom na dno čolna«, je rekel Sokol. Heyward pa se je posmejal. »To bi bil slab izgled, ako bi se midva skrivala, ko ste vi izpostavljali kroglam.«

»To je zopet napačni pogum belokožca. Ali mislite, da bi se Mohikanca in jaz ne krila, ako bi bilo popolnoma brez koristi, izpostavljati se nevarnosti?«

Ta hip je počilo več strelav in napravilo konec prerekanju. Čingagoku je krogla zbila veslo iz rok in ga vrgla v vodo. Huronci so zakričali in znova ustrelili. Unkas je čoln obrnil tako, da je oče lahko dosegel veslo, ga zmagovalno zavijtel nad glavo in kriknil mohikanski bojni krik. Iz sovražnih čolnov pa se je oglasilo kričanje:

»Velika kača! Dolga puška! Hitri jelen!«

Sokol je vihtel zveromer nad glavo. Sovražniki so odgovorili na to zasmehovanje z novo salvo. Pljuskajoč so krogla padale v vodo, ena je celo prodrla čolnov les, druga pa je zadela Sokolovo veslo.

»Čakajte, tega vam bo še žal«, je vzkliknil lovec. Heyward je prepustil veslo, pomeril in sprožil. Huronec, na katerega je pomeril, je vznak telebnil v čoln, njegova puška pa je padla v vodo. Njegovi tovariši so nehali veslati, ker so imeli z njim opravka. Čingagok je porabil to priliko, da si je oddahnil, Heyward pa je vztrajno veslal naprej. Oče in sin sta se zvedavo spogledala, če ni kdo ranjen, saj sta oba vedela, da nobeden ne bo zakričal od bolečine. Starejšemu Mohikanu je polzelo z rame nekaj kapljic krvi. Ko je opazil, da ga je Unkas v skrbeh gledal, je s periščem zajel vodo ter si umil rano, češ, da je le neznahtna brazgotina.

se je pdo pritožil proti njegovemu protizakonitemu postopanju, je grozil s kaznijo in je vsako pritožbo imenoval »drskost« (predrznost). Tudi za tega mladeniča se je poskrbelo, da je moral iti, odkoder je prišel. Poštene uradnike spoštujemo, ker vemo, da red mora biti. A proti krivicam mora vsak človek energično nastopiti.

V Gornjem Cmureku pobirajo pri mostu cariniki in financarji od kmetov, ki vozijo sadje v Avstrijo, poseben nov davek in sicer 4% od vrednosti dotičnega blaga. Jaz sem te dni vprašal v Beogradu pri generalni direkciji carine, ali res mora kmet plačati ta davek. Reklo se mi je, da kmetu, ki pelje svoj pridelek čez mejo, tega davka ni treba plačati. Plačati pa ga mora dotični, ki trguje, to je trgovec, a ne kmet. Vsi kmetje, ki so že plačali ta neupravičeni davek, naj zahtevajo, da se jim vrne. Pokažite g. cariniku davčno knjižico ali položnico, da ste svoje davke itak morali plačati, pa vam morajo plačane svote vrniti. Ako tega nočejo, pa me o tem obvestite.

Posebno pa si zapomnite to: Za vsako, še tako malo svoto, ki jo plačate cariniku ali financarju, zahtevajte uradno potrdilo.

Prijatelje prosim, da ljudstvo na meji poučijo o teh stvarih in mi sproti poročajo o nerednostih in pritožbah.

Franjo Žebot, narodni poslanec, Maribor.

## Državna politika.

### V NAŠI DRŽAVI.

Minister dr. Nikič je odstopil. Dolgo se je vršil boj med Radičem in Uzunovičem zaradi tega ministra, ki je od Radiča odpadel, a ga je Uzunovič kljub temu v vladi obdržal. Zdaj pa je moral naenkrat Uzunovič popustiti, ker sicer bi pri novem zasedanju narodne skupščine Radič povzročil zopet kak večji škandal. Radič je pričakoval, da bo na mesto dr. Nikiča prišel v vlado on sam, ali pa vsaj njegov nečak Pavle Radič, vendar se mu to ni posrečilo, ker je kot namestnik dr. Nikiča prevzel posle minister Vaso Jovanovič.

Celotna vlada — nestalna. Kakor je nestalna Radič, ki sedanjo vlado podpira, tako je nestalna tudi sedanja vlada in se bo v kratkem izvršila zopet večja izprememba. Zelo se razpravlja, da pojdejo naši v vlado. O tej zadevi je g. dr. Korošec podal v svojem govoru v Brežicah stališče SLS. Govor je natisnjen na 1. strani današnje številke.

Radič ga je zopet polomil. Pretekli teden so obiskali češki narodni poslanci našo državo. V Zagrebu na glavnem kolodvoru jih je pozdravil veliki župan dr. Kramarič. Med njegovim pozdravom pa se je oglašil Radič in mu zaklical: »Pozdravljajte v imenu hrvaškega naroda!« Kmalu nato pa mu je rekel: »Odslej dalje vi niste več veliki župan!« Seveda je ta Radičev nastop napravil prav mučen vtis na goste in domačine. Vlada je imela takoj sejo in radikali so zahtevali, naj se Radiča na mestu kaznuje z zaporom. Radičevci pa svojega voditelja seveda zagovarjajo, češ, da je bil tisti večer — pijan!

Obisk čehoslovaških poslancev je bil velik političen dogodek v preteklem tednu. Kajti Češka in naša država sta od prevrata sem precej tesno navezani druga na drugo, saj sta se borili tudi za to, da bi po posebnem ozemlju med Avstrijo in Madžarsko bili mejašnji. Poslanci, 73 po številu, so se pripeljali preko Madžarske, se podali v Beograd, kjer so jih res kraljevsko sprejeli. Imeli so tudi skupno sejo z našimi poslanci v naši narodni skupščini. Nato so se podali v Zagreb in druga mesta, pretekli ponedeljek pa so bili v Ljubljani. Tu so jih prav slovesno sprejeli. Ta obisk bo imel za posledico pač to, da bodo slovenski narodi na jugu in severu v najtesnejših stikih med seboj in to je prav.

### V DRUGIH DRŽAVAH.

Vojska na Balkanu? Angleški listi poročajo, da so izvedeli za načrt Italije, ki hoče s pomočjo Grčije napasti

»Le počasi, major«, je rekel lovec, ki je bil vnovič nabil puško, »sicer pridemo iz strelske daljave, jaz bi vendar še rad vragom poslal pozdrav.«

»Za Boga, rajši porabimo ugodno priliko, da bomo čim dalje od njih«, je razburjen vzkliknil major. »Pomislite, da hočemo rešiti ujetnike!«

»Moji hčeri!« je prosil Munro. »Usmilite se obupnega očeta! Dajte mi otroka nazaj!«

Sokol je bil navajen slušati starejše in odličnejše ljudi, zato je odložil puško in zamenjal v veslanju upehanega Heywarda. Ker sta ga pri tem podpirala Mohikanca, so bili v kratkem tako daleč pred sovražnikom, da si je Heyward olajšan oddahnil. Več ur so sedaj veslali mirno in enakomerno, dokler niso prišli proti večeru v zaliv ob severnem iztoku jezera. Čoln so potegnili na kopno in ga na ramah nesli daleč v gozd, namenoma puščajoč za sabo prav vidne sledi. Kmalu so prišli do rečice, katero so prebredli in šli potem dalje, dokler niso prišli na gola skalnata tla. Tukaj, kjer ni bilo več mogoče zasledovati njih sledi, so se vrnili do rečice, ves čas pazno hodeč ritenski, da bi ga premotili, ako bi jih kdo zasledoval. Potem so po vodi brodili do jezera in čoln zopet spustili v vodo. Veslali so prav blizu brega, od zadaj z majhnim pomolom kriti pred radovednimi očmi.

Ko se je že nočilo, so se znova ustavili in zavili v majhen zaliv, ki ga je od vseh strani krilo grmovje. Zopet so čoln zadeli na rame ter ga nesli v gozd, kjer so ga skrbno skrili v goščavi. Po kratkem počitku in okrepljenju večerji so si naložili orožje in prtljago ter v temi po kopnem nadaljevali svojo pot.

Turčijo. Ako bi bilo to resnično, potem bo ob naši državni meji — vojska! Naša država se v ta boj ne bode spustila. Tako poročajo angleški listi, koliko pa je resnice na tem, se ne more reči. Da ima Mussolini velik apetit in bi rad sam gospodoval nad celotnim Sredozemskim morjem, je pa tudi res.

Italija — država krivic, tako jo moramo imenovati, ko prejemamo dan za dnevom poročila, kako postopa z našimi Slovenci, ki so tamkaj. Toda italijanske oblasti, ki so zadnji čas prepovedale celo najskromnejšo slovensko priveditev, naj se zavedajo, da Slovenci v Jugoslaviji svojih bratov ne bomo pozabili. — Istočasno, ko Italija tlači naše ljudi v lastni državi, hoče, da poniža tudi našo državo samo. Zahteva, da se naj dogovor, sklenjen v mestu Nettunu, podpiše. Če se ta dogovor podpiše, tedaj bo Italijan gospodar nad Dalmacijo in nad vsem Jadranskim morjem. Upati je, da se naša država tej italijanski predrznosti ne bo uklonila. Sicer pa bo Italija, v kateri vlada le sila, še sama imela težke čase, čim omahne roka nasilnika Mussolinija.

Avstrija doživlja zopet težke čase poizkušnje. Grozijo ji njeni lastni uradniki, da ne pojdejo več na delo, če jim vlada ne ustreže. Vlada pa je rekla, da odstopi, če se to zgodi in potem bi nastale zmešnjave, ki bi bile velika nesreča za že itak slabotno državo Avstrijo.

Med Nemčijo in Francijo še ni pravega sporazuma. Pogoji Francije so, da mora Nemčija pristati na to, da bo spoštovala meje na Poljskem in da se Avstrija ne bo priključila Nemčiji. Nemški listi so pa mnenja, da so ti pogoji tako trdi, da jih Nemčija ne bo mogla sprejeti. Poleg tega pa Francija še ni izpraznila Porurja, ki je nemška zemlja. Države Male Zveze so posredovale, da se bode ta izpraznitev pod gotovimi pogoji izvršila.

Angleška trpi vsled stavke rudarjev. Ti so nepopustljivi, tako da je Angleška že res v zadregu radi premoga. V nekaterih delih velike države in njenih ozemelj v drugih delih sveta se je pokazalo že prav občutno pomanjkanje premoga. Dovoz premoga iz drugih krajev rudarji preprečujejo na vse mogoče načine.

V Rusiji se nekaj pripravlja. Z dosedanjo komunistično vlado niso prav zadovoljni. A je toliko nasilna, da ji je težko priti blizu. Vendar se že kažejo znaki, da bo v Rusiji kmalu prišlo do izpremembe in bo kmet imel zopet več svobode kot jo ima zdaj.

## Kaj je novega?

Župnik Franc Trop umrl. Umrl je v četrtek zvečer v Šmarjeti pri Rimskih toplicah tamkajšnji župnik vlč. g. Franc Trop. Rajni je bil rojen dne 18. marca 1871 v Ormožu, v mašnika je bil posvečen dne 25. julija 1897. V Šmarjeti je župnikoval nad 13 let. Bil je vnet duhovnik in zelo priljubljen, in je njegova smrt povzročila veliko žalost v celi župniji. Pogreb se je vršil v nedeljo dopoldne ob zelo veliki udeležbi domačih ter sosednih faranov ter 20 duhovnikov. V župni cerkvi je govoril pokojnemu dekanu iz Laškega vlč. g. dr. Krulje. Mašo zadušnico je služil monsignor ter ravnatelj Cirilove tiskarne vlč. g. dr. A. Jerovšek. Pogreb je vodil in govoril ob odprtem grobu vlč. g. vseučilišni profesor dr. Slavič. Ganljivo slovo šolske mladine od blagopokojnega na pokopališču je bilo jasen dokaz, kako priljubljen in vzoren odgojitelj šolske mladine je bil rajni. Svetila mu večna luč in ostani mu ohranjen trajno hvaležen spomin med duhovnimi sotovariši ter med vsemi, ki so poznali dobrohotnost, darežljivost in duhovniško gorečnost blagopokojnega!

Lov za vlomilec v Mariboru. V sredo proti večeru se je odigral v Einspielerjevi ulici razburljiv dogodek. Skozi večna vrata neke hiše je planil v naglem diru mlad, slabše oblečen možki, takoj za njim pa neka žena, ki je kričala »Držite tatu, vlomilec!« Za beguncem se je takoj razvil divji lov, ki je bil uspešen. Prijeli so ga ter izročili stražniku. Piše se Vincenc Lampert, po poklicu je brezposelni zidarski pomočnik iz Sv. Bolfenka v Halozah. Ker je že več mesecev brez dela, se je preživljal z vlomi in tatvinami. V sredo zvečer okrog 6. ure se je priplazil v stanovanje neke stranke v Einspielerjevi ulici med časom, ko je bila gospodinja v drvarnici. Posrečilo se mu je izmakniti iz omare manjšo svoto denarja; ko pa je hotel oditi, se je go-

### XII. Čuden Indijanec.

Več ur so hodili popotniki težavno pot skozi divje gozdove. Zdaj jim je bila vodnica kaka zvezda, zdaj so sledili toku kakega potoka. Nazadnje se je Sokol odločil, da si odpočijejo. Zažgali so ogenj, se ulegli k počitku in prebili noč v poživljajočem spanju.

Nadaljevali so pot šele ko je bilo solnce razgnalo jutranje megle. Sokol je hodil naprej, se večkrat ustavil, da je preiskal drevje in grmovje ter ni prekačil prej kakega potoka, predno se ni prepričal, kake barve je voda in kako hitro teče. Večkrat sam sebi ni zaupal in se je za svet obrnil na prijatelja Čingagoka. Takrat je Unkas molče in potrpežljivo stal ob strani. Iz njegovega resnega vedenja se je videlo, da se je popolnoma pokoraval modrosti in preudarnosti starejših mož. Nazadnje pa je lovec Heywardu razodel vzrok svoje zadrege, češ, da še niso našli nikake sledi za Magvo in da so morda krenili v napačno smer.

»Bog nas varuj zmote!« je vzkliknil Dunkan. »Morda bi nam pa Unkas vedel svetovati?«

Mladi Mohikanec se je ozrl na očeta, a je ponižno ostal pri miru in molčal. Čingagok je razumel ta pogled in mu z roko namignil, da lahko govori. Unkasu se je razvedril obraz. Urno kot jelen je stekel na mali griček pred njimi in se z vzklikom ustavil na kraju, kjer je bila pred kratkim noga kake živali razgrebla prst. Vsi so pohitili k mladeniču.

»Sled je našel!« je vzkliknil lovec. »Mladec ima za svoja leta pazno oko in bister um.«

»Čudno, da nam ni prej povedal, da je nekaj našel, je omenil Heyward.

(Dalje prihodnjik.)



stajo in iz postaje. Kako pa je vendar to, da ta ne vozi tudi pošte? Smili se nam žena, ki mora hoditi vsaki dan nad dve uri daleč po pošto, plačilo dobi pa takšno, da niti za čevlje nima, ki jih s tem potom razdere.

Kap ga je zadela. Iz Gornjegograda poročajo: Dne 4. t. m. je umrl po srčni kapi zadet pri delu na polju posestnik Martin Miklavc, p. d. Berglez, na Križu pri Gornjemgradu. Rajni je bil vzor skrbnega, nad vse pridnega, dobrega, radodarnega in vernega človeka. Njegova hiša je nudila vsakemu gostoljubje in dobrote. Bil je vedno zvest pristaš SLS in mnogoleten naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Odpočij si v raj!

Vlom in tatvina. V noči od petka na soboto so vlomili v trafiklo v restavraciji Šribar v St. Petru v Savinjsko dol. Vlomilci so zvrli križe ter odnesli za 2000 dinarjev cigarete in tobaka. Blagajna, v kateri je bilo nad 30.000 dinarjev, pa se jim je ustavila. V ključavnici blagajne so pustili vitrih, znamenje, da so bili tatovi še neizkušeni. Zapri so že par osumljencev, proti katerim govori precej dokazov, a vendar taji jo ti vsako udeležbo.

Požar v celjski okolici. Iz Celja poročajo: V pondeljek zvečer je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslojpu graščine na Prešniku, last g. Crnsa iz Banata. Ogenj je nastal iz dosedaj neznanega vzroka in je v kratkem času uničil celo gospodarsko poslopje in zajel tudi bližnji kozolec, ki je bil zelo dolg in napolnjen z letošnjimi pridelki. Pogorelo je vse do tal, vsi poljedelski stroji, vozovi in orodje, tako da je škoda ogromna. Na mesto požara je prva prihitala pož. bramba iz Celja, ki ima največ zaslug, da ni ogenj vpepelil tudi graščinskega poslopja.

Novice iz Jurkloštra. V petek, dne 8. t. m., ob sedmih zvečer, je neznan zločinec skozi okno ustrelil Franca Ocvirka, prevžitkarja v Slavisjivesi št. 7, ko si je samotni kahal večerjo. Zadel ga je s šroti v levo hrbtno stran. Ustreljeni Ocvirk je tekel še nekaj korakov za zločincem, ki je pa kmalu izginil v temi. Rotem je šel še do bližnjega sosedu Gračnerja, kjer se je onemogel zgrudil. Prepeljali so ga sosedje še isti večer v bolnico v Celje. Rane niso smrtno. — Strela je vrezala v nedeljo, dne 10. t. m., zvečer v hišo Andreja Amona na Blatnem vrhu št. 6. Hiša je pogorela do tal, le hlev so otehi sosedje. Pogorelec je malo zavarovan.

Reguliranje Save pri Brežicah. Gradbeno vodstvo je pričelo pri Brežicah regulirati savsko strugo. Sedaj zabijajo pilote v svrhu naprave takozvanih Wolfovih zaves. Delo se je pričelo zapadno od vasi Mihalovec.

Sreski kmetijski referent v Novem mestu g. Fran Malasek vpripori tekem jeseni (novembra) enodnevno ekskurzijo kmetovalcev v Zdečino na Hrvaškem. Ogleдали si bomo ribogojstvo z glavnim ribolovom ribnjaka 430 oralovalkega, uspešno živinorejo, amerikalni način za okisanje krme in druge velezanimive naprave. Obiskovalci se boste čudili, kaj se da napraviti iz močvirja! Pravočasne prijave sprejema gori imenovani. Poskrbelo se bode za polovično vožnjo na železnici. Dan ekskurzije se sporoči kasneje.

Smrt v ognju. V Smedniku na Kranjskem je strašna smrti umrla dne 5. t. m. Marijana Štembil, zasebnica, ki je stanovala in pomagala pri svoji sestri, posestnici na Smedniku. Usodnega dne je domača gospodinja zakurila pod kotlom, da se skuha krma svinjam. Predno sta odšli s hčerjo na skedenj k delu, je naročila Marijani, naj malo pogleda na ogenj. Čez dobre pol ure, ko se gospodinja vrne v hišo, vidi dim, ki se je valil iz veže. V kuhinji pa je bil strašen prizor: Marijana je ležala za vratni mrtva, njeno truplo vse sežgano, le čevlji so še goreli na opečenih nogah. Domneva se, da uboga žena dolgo ni opazila, da se ji je vnela obleka; tudi rana na čelu znači, da je bržkone, ko se je zavedla, da gori, hitela proti večnemu pragu, a se je najbrže spodtaknila in padla, pri čemer je ali omedlela, ali pa se vsled strahu sploh ni mogla dvigniti več, ker je bila pač hipoma vsa v ognju.

Zverina. V Lačaraku v Slavoniji je kmet Miša Čuganj brez povoda sredi vasi ubil vaškega pastirja Vuletiča, ko se je nekoliko pijan vračal domov. Isti Čuganj je že pred 20 leti ubil nekega kmeta in odnesel za to pet let ječe. Kasneje je zopet ubil nekega človeka in je bilo pogojno obsojen na večletno ječo. Sedaj je ubil starega vaškega pastirja. Čuganja so zaprli.

Večkrat čitamo različne oglase, kako si ta ali ona tvrdka prizadeva privabiti kar največ odjemalcev in to na prav različne načine. Tvrdka Franc Mastek v Mariboru tam na Glavnem trgu se pa le redkokedaj oglašča po časopisju. In še to stori vedno le tedaj, če se ji posreči kupiti večje partije dobrega blaga po izredno nizkih ce-

sonetni venec o Sv. Alojziju. Za njim je nastopil domači govornik Ljudevit Domanjko ter govoril v ognjevitih besedah o Alojziju zaobljubi. Mil. g. kanonik je priporočal vištevito sv. Alojzija. Pa tudi zastopniki sosednih mladeniških organizacij so lepo govorili. Popoldne so domači Orli uprizorili fantovsko žaloigro »V sata-novih verigah«, ki jo je Lj. Domanjko prestavil iz hrvaškega. Igra je gledalce do dna duše pretresla. Mladenci, vtisnite si nauke s tega shoda globoko v spomin in ravnajte se po njih!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Bralno društvo vabi svoje člane na občni zbor dne 24. oktobra po večernicah v Pergerjevi uti. Na sporedu so poročila odbornikov, poučen govor, volitive in predlogi. Prinesite si svinčnike seboj!

Sv. Jernej pri Ločah. Na tukajšnjem šolskem odru se bo na občno željo prihodno nedeljo, dne 17. oktobra ponovila lepa ljudska igra »Pred vaškim znamenjem« in burka »Damoklejev meč! Vsi prijatelji nedolžne zabave, srčno vabljeni!

Slov. Konjice. Za tombolo, katero priredi Katoliško izobraževalno društvo v nedeljo, dne 17. oktobra vlada splošno zanimanje in se pričakuje velika udeležba občinstva. Iz ozira, da bi znala biti obsežna društvena dvorana premajhna, se vrši v slučaju lep-pega vremena tombola na letnem telovadišču za Katoliškim domom, in sicer točno ob 3. uri popoldne. Po tomboli v dvorani uprizoritev burke »Miha, drzni zrakoplovec« in družabni večer s sodelovanjem splošno priznane omladinske godbe iz Maribora. Kdor se hoče osrečiti z bogatim dobitkom, kateri so zelo številni, naj si pravočasno oskrbi tombolske karte, ker zadnje dni jih ne bo več dobili. Pridite, ne bo vam žal; vstopnine ni. Bog živ! Št. Andraž pri Velenju. Katoliško izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 24. t. m., ob 3. uri popoldne pod kozolecem gosp. Franc Vašl-a dve igri (burki enodejanki) in sicer: »Za nogavice« in »Vse našee«. — Po končani igri pa se bomo preselili v obsojblje gostilničarja gosp. Ferdo Vašl-na, kjer bode krasno prinenjena »Vinska trgatave« nudila lepo grozdje naših pridnih vinograd-

nah, ker si s tem najlažje in prav sigurno poveča krog svojih zvestih odjemalcev. Omenjeno še bodi, da princip te tvrdke ni samo, da je stranka ceno postržena, temveč da dobi tudi trpežno blago. Za letošnjo jesen in zimo se nam je vsled naših dobrih inozemskih zvez posrečilo nabaviti velike množine dobrega češkega blaga in, kar bo vsakega najbolj zanimalo, po veliko nižjih cenah kot so bile do zdaj. Da pa ni to mogoče samo prazna reklama in da je da si samo ogledate blago in cene, pa že postanete stalni temu tudi reš takó, zadostuje, kadar se mudite v Mariboru, odjemalec. Kdor pa do sedaj še ni bil odjemalec tvrdke Mastek, naj, če gre v Maribor, vtakne v žep to številko »Slovenskega Gospodarja«, da spotoma ne pozabi naslova: Franc Mastek, manufakturna in modna trgovina, Maribor, Glavni trg 16.

Za Dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali na sedmini za pokojno Magdaleno Petrič v Gočovi 70 din. — V Sv. Rupertu v Slov. gor. se je povodom blagoslavljanja novega križa pri Vincencu Letniku na Zavrhu nabralo med gosti za Dijaško kuhinjo 80 din. Bog povrne!

Za Dijaško kuhinjo se je nabralo na sedmini po umrli Antoniji Kravtvič pri Janezu Matjašiču v Zetarjevi, župnija Sv. Lenart v Slov. gorah Din. 62.— Bog plačaj.

Javna zahvala. Podpisani Mihael Hrastnik, posestnik v Brstniku št. 16 pri Laškem, se zdravniku gospodu dr. Iv. Lovšin-u v Laškem na tem mestu javno zahvaljujem, ker me je to leto iz zelo nevarne bolezni dvakrat popolnoma ozdravil, ravno tako pa mojo ženo in mojega 20. letnega sina. Zato ga vsem kar najtopleje priporočam. Mihael Hrastnik.

## Pisma iz domačih krajev.

Prevalje. Dne 11. t. m. se je poročil gospod Josip Plešivnik, sin uglednega veleposesnika in lesnega trgovca na Dobjem dvoru z gđ. Poldiko Pristov. Zelimo mlademu Plešivniku istotako blagoslova božjega, kakor ga je bil deležen njegov neumorno delavni oče, ter isto kremenito kmečko zavest in ljubezen do kmečke zemlje, kakor napolnjuje njegovega očeta.

Vurberg. Ze v noči od 21. na 22. septembra je izginila ne-nadoma zakonska žena Roza Sešerko, rojena Muršec v Spodnjem Grajenšaku. O omenjeni ni od tega časa ne duha ne sluha in gre v tem slučaju gotovo za zločin, ki se še bo pojasnil.

Vurberg. Letos nas je Bog blagoslovil z ljubim sadjem, katerega vozijo ljudje na vse strani, samo škoda, da so cene sadja v primeri z letošnjo draginjo prenizke. Veliko škodo pa ljudstvo trpi radi raznih prekupcev in mešetarjev, kateri še zeleno sadje kupujejo po slepih cenah, jabolka še nimajo svoje teže, zraven tega pa naše sadje zgubi ugled na tujih tržiščih. Nekaj naših sadjarjev je postavilo svoje sadje tudi na sadno razstavo v Ptuj, posebno častno mesto je zastopala tukajšnja grajščina po zaslugi ekonoma G. Kegl-a, ki je prejel tudi prvo diplomu in še osebno priznanje velikega župana dr. Pirkmajerja. Castitamo! Dne 10. t. m. pa je naša sadjarska podružnica napravila domačo sadno razstavo v domači šoli, da lahko ljudje spoznajo različne sorte, posebno pa, da se določijo, katere vrste sadja naj se pri nas cepi v bodoče. — Vinsko trgatave bodo imeli samo tisti, srednje povoljno, kateri so pridno škropili in žvepljali. — Meseca maja je bila na tukajšnjem Herbersteinovem veleposstvu agrarna komisija, pod vodstvom g. Fašnerja, inšpektorja iz Beograda. Takrat se nam je obljubilo, da se v jeseni gotovo zemlja deli. Sedaj je jesen tukaj, bi pa gospode prosili, naj nam naznanijo, na katero jesen so sploh mislili, da ne bodo ljudje po nepotrebnem napadali tukajšnjih agrarnih zastopnikov, da se nič ne brigajo.

Sv. Barbara v Slov. gorah. Tudi pri nas se najdejo ljudje, ki dopisujejo v protiversko »Domovino«. Tem ljudem je le glavno, da hujskajo in blatijo »klerikalce«, drugega ne znajo. Dopisnik, napredni kmet, se jezi na Slov. Gospodarja, ker piše naš dopisnik, kako veseli so ljudje dohodnine. V občini Koreni je bilo v času, ko je bil napredni župan, 44 posestnikov, ki so plačevali dohodnino, danes samo reči triindvajset kljub temu, da imamo ogromen proračun 13 milijard. Ali so potem klerikalci tisti, ki ljudi farbarjo, ali jim pomagajo? Gospodje napredni kmetje, ali vam je res delo sedanjega občinskega odbora trn v peti. Radi verjamemo, kajti sedaj se popravljajo ceste redno vsako leto dvakrat in zidajo mostove, akoravno je samo 100 odstotkov občinskih doklad, preje v dnevi napredne komande pa 120 odstotkov; ceste so bile strašno slabe, zraven tisočaki primanjkljaja, ali ni bilo to napredno gospodarstvo in po njem se vam zopet cedijo sline! Seve, vas tudi posojilnica bode v oči. Vas ubogi naprednjaki pa pomilujemo, da se pripravate za stranko, podobno potapljaljoči se ladij, katero je njen krmar sam zapustil ter šel raje na drugi krov, seve, vi tega ne razumete. Sokola pa vam ne zamerimo, ker je napravilo tukaj 60 Sokolov res več, kot 130 Orlov, namreč pri sodih, kajti gostilničar je bil zadovoljen.

Sv. Trije Kralji v Slov. gorah. V naši romarski cerkvi bomo prihodno nedeljo, 17. oktobra slovesno obhajali god sv. Marije Marije Alakok, učenke presv. Srca Jezusovega in ob enem praznik Srcu Jezusovemu posvečenih družin. V ta namen bo na predvečer ob 5. uri kratka pridiga in večernice ter spovedovanje. V nedeljo pa dvojno opravilo in skupno sv. obhajilo vseh članov

nikov. Ker bode cela prireditev precej mična ter zanimiva, in je čisti dobiček namenjen za zgradbo novega Društvenega doma, se vljudno vabite vsi sosedje ob blizu in daleč, posebno pa druželjubci poštenih društev, da nam pripomorete doseči naš namen, zgraditi dom, ki naj bode šola verske izobrazbe, nam in našim naslednikom. Torej bratje, ohrabrimo se in pogumno na delo! Na veselo svidenje v nedeljo v St. Andražu! — Odbor.

Odsek Orel Gornja Ponikva priredi dne 17. oktobra bogato tombolo v župnikovi uti. Začetek koj po večernicah.

Prva prireditev v Tremerjih bo igra »Zdravnikov strežnik«, katero priredi 17. oktobra (na Lukeževo nedeljo) domači orlovski odsek. Da vidimo delavnost naše mladine, se udeležimo v obilnem številu.

Proslava šestletnice koroškega plebisita. Prosvetno društvo v Smarju pri Jelšah bo skupno s podružnico Jugoslovanske Matice obhajalo spomin na oni dan pred šestimi leti, ko smo izgubili del našega slovenskega naroda na Koroškem. Ker teh naših bratov ne moremo in ne smemo pozabiti, je naša dolžnost, da vedno in vedno z nova dvignemo svoj glas in zahtevamo za naše slovenske Korošce pravice in svobodo. Proslava se bo vršila v Katoliškem domu v nedeljo, dne 17. oktobra, ob pol 3. uri, takoj po večernicah. Spored slavnosti bo sledeči: Najprej bo deklaracija, nato simbolična vaja po napevu koroške narodne pesmi »Gor čez izaro«, zatem slavnostni govor in končno lepa narodna igra »Miklova Zala«, ki predstavlja dogodke iz časov, ko so še Turki plenili po naših krajih. To igro je šmarsko Prosvetno društvo z velikim uspehom igralo prvo nedeljo tega meseca in je splošna želja občinstva, da se ponovi. Ker je zato sedaj ob obletnici plebisita najlepša prilika, jo društvo ponovi in vabi vse prijatelje iz bližnje in daljne okolice, da se slovesnosti udeležijo. Vstopnina znaša 3 dinarje, sedeži 6 dinarjev. K obilni udeležbi vabi odbor Prosvetnega društva in podružnice Jugoslovanske matice.

Srcu Jezusovemu posvečenih družin in ponovitev posvetitve. Člani božjemu Srcu posvečenih družin iz domače in iz sosednih župnij, na veselo svidenje!

Sv. Bolfenk v Slovenskih gorah. Zadnja povoden je pri nas prizadela občutno škodo mlinarju Francu Kocmutu v Trnovcih; izpodjedla in odnesla mu je močni betonski jez pri mlinu, podrla široki nasip, iztrgala pilote in odnesla še veliko zemlje. Jez je zdaj sploh neraben in mlin ne more mleti, ker nima vode. Popravila bodo zahtevala izredno veliko vsoto. — V soboto, dne 9. oktobra je pogorela ob 10. uri zvečer preša na posestvu Franca Tašnerja v Crmli. Radi močnega viharja so bila v nevarnosti tudi druga gospodarska poslopja, vendar se je posrečilo, jih rešiti. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti pri prešanju. — Zadnji čas je zbolelo zopet več otrok na španski bolezni; boli jih glava, bolečine imajo v želodcu, bruhaajo močno ter imajo veliko vročino. Vedno še so ovitki in čaj najboljšo zdravilo zoper to mučno bolezen.

Sv. Križ na Murskem polju. Dne 6. t. m. je Bog k sebi poklical po enoletni bolezni nad vse priljubljenega in spoštovanega posestnika Ivana Vrbnjak iz Ključarovec. Pogreb rajnega se je vršil dne 8. oktobra. Prisirčna hvala preč. duhovščini, pevskemu zboru in drugim, ki so rajnega spremili na zadnji poti. N. v. m. p!

Sv. Peter v Sav. dolini. Dne 10. oktobra je priredil Jožef Koželj, načelnik požarne brambe veselico. Na vabilo so zapisali: »Za raznovrstno zabavo vse najboljše preskrbljeno. — Ples!« Omenimo le njen konec: veseljarji so se na koncu stegli. Gotoveljskega Jošta sin je potegnil nož in močno ranil Žgankovega Nestelna. Pilo se je celo noč in še drugo jutro, ko je zvon vabil k pogrebu dobre žene Marije Mastnak, je raskavo vpitje vinjenih veseljarjev pohujševalo v šolo idočo otroke. O policijski uri ne ve o sedanjem času nikdo ničesar več; nekaterim je vse dovoljeno, pa le v škodo slovenskega ljudstva. — Na višjo pedagogično šolo v Zagreb se je te dni podala naša Sempetranka, odlična učiteljica gđ. Angela Ocvirk, načelnica marijanske kongregacije učiteljic. Usposobila se bode za učiteljico meščanskih šol. — Tukaj še vedno živi in uči gđ. Franja Novak, čeprav je že pred dvema leti pismeno izjavila, da prosi: »Na prvo razpisano mesto.«

Sv. Peter v Sav. dolini. Občinski zastop Sempeterski je pod vodstvom gospoda župana Jerneja Novak prinesel dne 3. oktobra tukajšnjemu župniku g. dr. Ivanu Jancič krasno izdelano diplomu, ki svedoči, da je občinski odbor občine Sv. Peter v Sav. dolini v svoji izredni seji dne 24. julija t. l. imenoval g. dr. Ivana Jancič ob priliki tridesetletnice njegovega mašništva v znak spoštovanja in udanosti ter v znak priznanja dvajsetletnega neutrudljivega delovanja v občini na cerkveno-kakor tudi narodnogospodarskem polju, častnim občanom občine Sv. Peter v Sav. dolini. — Župnik g. Jancič se je občinskemu zastopu v iskrenih besedah zahvalil za izredno odlikovanje.

Smiklavž pri Slovenjgradu. V zadnjem našem dopisu se je neka pomota vrinila, katero s tem popravljamo. Vsi stroški za popravila pri tukajšnjih cerkvenih poslojih znašajo skupaj 18.680,80 dinarjev, od teh odpade tretjina na patrona, namreč 6.226,93 dinarjev, dve tretjini pa, namreč 12.453,87 dinarjev na farane.

Smiklavž pri Slovenjgradu. Na praznik cerkvenega žegovanja, to je prihodno nedeljo, dne 17. oktobra t. l., ob 10. uri popoldne se vrši v tukajšnji župnijski cerkvi slovesnost blagoslovljenja nove zastave za tukajšnjo deklško Marijino družbo. Slavnostni govor bo imel č. g. duh. svetnik in župnik Ivan Jurko iz Staregatrga pri Slovenjgradu. Članice sosednjih Marijinih družb in prijatelji naše družbe, vljudno povabljeni!

Razbor. Zelo je razburil minuli misijon nekatere tukajšnje »napredne« kroge. To je razvidno iz zadnje »Domovine«, v kateri se dobro znani dopisnik zaletava v gg. misijonarje in jih obrekuje po svoji nesramni navadi. Med drugimi trdi, da so dobili izpovedanci vtis, da je čitanje »naprednih« listov hujši greh kot laž, obrekovanje, nečistost itd. Gotovo je, da lažnjivi dopisnik ni bil ob misijonu pri spovedi in je omenjene vtise zvedel od nekaterih sličnih oseb, ki so se šle spovedat zato, da so se potem lahko norčevali s spovednikov. Naštete »vrline« pa se v obilni meri najdejo med bralci »Domovine« in »Jutra«. Obžalovati je, da imajo »Domovino« naročeno pri par hišah, ki sicer veljajo za katoliške. Ta list ubija vero, ne pa gg. misijonarji, kakor hinavsko laže »Domovina«. Dalje pravi dopisnik, da je bilo ob misijonu čuti malo o ljubezni do bližnjega in o mirnem medsebojnem sožitju. Vidi se, da dopisnik spada med one, ki stoje med pridigo zunaj cerkve. Ali ni slišal nobene pridige, ali pa vedoma laže! G. dopisnika prosimo, da nam v »Domovini« objavi svoje nazore o mirnem, medsebojnem sožitju. Mislimo, da ima precej izkušenj v tej zadevi. Gg. misijonarjem pa bodi tem potom izrečena hvala za njihove lepe nauke, posebno njihovi odločni obsodbi nad brezverskimi listi. Dopis v »Domovini« kaže, da je bil že prej potreben oster nastop proti brezverskim listom!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 8. oktobra je tukaj nagloma umrl Mihael Oprešnik, posestnik in rudar v Malibrezu; prej zdrav, se je naenkrat zvrnil in takoj umrl, zadela ga je srčna kap. Bil je vrli, tih, skromen in delaven mož; naj v miru počiva! Od 9. do 12. oktobra se je vršila v tej župniji tridnevna za svetoletne odpustke; vodil je pobožnost kapucin č. o. Dionizij iz Celja; ljudstvo se je vzgledno udeležilo pobožnosti v župnijski cerkvi in pri obeh podružnicah, na Svetini in pri Sv. Petru. — Ljudje pridno sejejo in spravljajo pridelke; sadja je precej, krompirja pa je prirastlo splošno tako malo, da bo pozimi v marsikateri hiši pomanjkanje, na spomlad pa za saditev naravnost sila. Amerikanska trta je — kjer jo imajo — letos brez grozja, šmarnica se precej postavlja, izabela bo zrela, ako dobro gre, ob Vseh svetih. — Velikansko škodo je v tej župniji napravilo plazovje, zlasti 8. in 9. avgusta. Mnoge ceste, takrat uničene, so še sedaj zasute. Zabrška cesta, ki veže Sv. Rupert s Sv. Jurjem ob juž. žel., na Stopinškovem posestvu zadela na velikanskem plaz, se je komaj zdaj odala prometu. Zastopnik okrajnega zastopa, g. Deželak iz Sv. Lenarta nad Laškim je namreč v Celju rekel, da sploh ni potrebno izdelati; šele na odločni nastop domačega župana, gospoda M. Tratnika, je okrajni zastop dal cesto zopet popraviti. Rupertani pa si bomo dobro zapomnili: Deželak — sicer odličen mož — je samostojnej; ti ljudje pa nimajo srca za kmeta!

## Gospodarstvo.

### LJUTOMERČAN IN NJEGOVO IME.

Pred obrtno in kmetijsko razstavo v Ormožu, ki se je vršila od 8. do 15. avgusta t. l., se je v naših listih pojavil članek, ki je na eni stran povdarjal velik pomen te razstave, kar je bilo čisto prav, na drugi strani pa operiral z nekimi trditvami, katerih istinitost je najmanj dvomljiva.

Članek pravi: »V torek, dne 10. t. m., se bo ob pol 11. uri popoldne otvorila razstava slovutih ormožko-ljutomerških vin, ki so se dosedaj razpečevala širom sveta pod znakom »Ljutomerčan« in »Jeruzalemeček«, ki se po večini pridelujejo v ormožkem okraju ter so dobila svoje ime po izvoznem kraju Ljutomer, ko še ni bilo železnice. Zlahkni vinorodni griči, kakor: Jeruzalem, Vinski vrh, Brebrovnik, Kajzar, Strmec in vsi drugi, na katerih se pridelava najboljša kapljica, se nahajajo v ormožkem okraju.«

No to treba ugotoviti nastopno: Jeruzalem in našeti vrhi ležijo res v ormožkem okraju, toda bližje Ljutomeru kot Ormožu, ker teče meja med obema okrajema brez ozira na gospodarske potrebe prizadetih občin po razvodnici med Muro in Dravo. Obmejne občine ormožkega okraja se nagibajo v Ljutomer, kamor hodi precejšnji del njih prebivalcev celo k maši in vsak dan nakupovat. Razdalja do Ljutomera je 1—1½ ure, do Ormoža pa cele 2—3 ure. Na vseh starejših zemljevidih so vinorodni vrhi med Muro in Dravo označeni kot Ljutomerske gorice, na nekkih novejših šele kot Ljutomersko-ormožke. Kako je po trditvi člankarja takrat, ko je Ormož že imel železniško zvezo, dobilo vino s teh vrhov ime po Ljutomeru, ki še ni imel železnice, to pa je docela čudna stvar.

Toda če vse okoliščine dobro premislimo, ni prav nič čudna.

Vrhi, ki jih našteva navedeni člankar, rodijo res dobro kapljico, toda vina, ki rastejo še bližje Ljutomeru, kakor v Železnih dverih, v Grezovščaku, na Slamnaku, Podhamru, v Nunski grabi, na Frajščaku, na Podgrajskem vrhu in tudi na Kamenščaku, so mnogo boljše, ker so sladkejša, imajo izvršten buket in manj kisline ter so, kar je glavno, bolj harmonična in zaradi tega finejša. Za znalca vin ni nobena tajnost več, da raste izborno vino Ljutomerskih goric v Jeruzalemu, prekašajo ga pa po vse hlastnosti njegovih najbližjih sosedih: Železnodverčan, Slamnjak, Grezovščak in drugi.

Da je vino iz zgoraj naštetih vrhov res izvrstno, to so spoznali že naši predniki in vsi, ki so čislali dobro kapljico, zato so celo vino iz bolj oddaljenih vrhov, ki je bilo podobno ljutomercanu, krstili na isto ime. Že takrat, ko še ni bilo železnice, je bil sloves ljutomercana takšen, da so kupci iz gornjih delov bivše Štajerske hodili v Ljutomerske gorice po vino z vozovi ter ga spravljali v Gradec, v vzhodni Štajer itd. Sloves Ljutomercana izkoriščajo še danes vsi vinogradniki tja do Drave. Dandanes deluje celo v Središču ob Dravi vinarska zadruga z imenom »Ljutomercan«.

Dne 17. oktobra t. l. priredi vinarska zadruga v Ljutomeru vinski razstavo. Takrat se lahko vsakdo prepriča, da slonijo gornja izvajanja na dejstvih in da ni mogoče uničiti imena »Ljutomercan« in njegovega slovesa s praznimi trditvami in nanovo izmišljenimi vinskimi markami. Dne 18. t. m. pa se vrši na istem mestu predavanje o škodljivem vplivu brezmernosti v alkoholu s skioptičnimi slikami v prvi vrsti za mladino, kakor tudi za odrasle. Predavanje se vrši ob 9. uri dopoldne in ob treh popoldne.

Vsi prijatelji, ki se zanimajo in ki ste za prerod našega naroda in tudi tisti, ki hočete v slikah videti, kako ugonablja brezmernost v alkoholu, pridite v prav obilnem številu!

**Razstava vina v Ljutomeru.** Vinarska zadruga v Ljutomeru priredi s sodelovanjem kmetijske, sadjarske in čebelarke podružnice v nedeljo, dne 17. in v ponedeljek, dne 18. t. m., v dvorani Katoliškega doma v Ljutomeru razstavo z vinom, grozdom, sadjem, brezalkoholno pijačo, čebelarstvom in raznimi drugimi kmetijskimi pridelki.

Razstava se otvori v nedeljo, dne 17. t. m., ob 9. uri dopoldne, in je združena z raznimi strokovnimi predavanji o vinoreji, sadjereji, kletarstvu, kmetijstvu, čebelarstvu itd., ki so velevažna za vsakega, ki se peča z omenjenimi pridelki. Razstavo obišče g. veliki župan mariborske oblasti, kateri bo obdaroval najboljše razstavljalce s častnimi priznanji. Razstavljalni predmeti, t. j. vino, grozdje, sadje in drugi kmetijski pridelki, se bodo sprejemali od četrta, dne 16. t. m., od 8. ure dopoldne naprej v dvorani Katoliškega doma. — V ponedeljek, dne 18. t. m., bo ob 9. in 15. uri predavanje s skioptičnimi slikami o alkoholizmu in je isto namenjeno v prvi vrsti za mladino, kakor tudi za odrasle in vse prijatelje treznostnega gibanja. Pridite v obilnem številu!

#### NOV NAČIN GNOJENJA?

Našo javnost je zopet presenetila nova iznajdba, takozvani elektroterro-aparat.

Neka švicarska tvrdka razširja po svojem zastopniku indirektno gnojenje zemlje z električnim tokom. V ta namen je napravila in spravila v promet pripravo, oziroma aparat, ki je navidezno silno spretno in umno sestavljen in ki ufezne zadiviti in na prvi hip pridobiti marsikaterega našega poljedelca, oziroma kmetovalca. Tvrdka in njeni zastopniki Vam kličejo samozavestno in zmagoslavno: »Ni Vam treba nič več gnojiti, umetna in naravna gnojila so Vam nepotrebna, nabavite si elektroterro-aparat in poskrbljeno Vam je za vse čase in stalno za gnojenje z električnim tokom, ki se tvori v zraku!« Kaj je vabljuješe kot takale reklama? Vsakdo bi si hotel prihraniti stroške in delo z zamudnim in dragim naravnim in umetnim gnojenjem.

Žalibog Vam moram povedati, da tudi elektroterro-aparat ne more uresničiti tega našega lepega sena. Imel sem letos priliko študirati učinek in delovanje tega aparata na državni kmetijski preizkusni postaji v Admontu. Aparat za navodno pridobivanje elektrike iz zraka obstoji iz ene povsem navadne pokočne magnetične palice, ki končuje v šopu železnih igel, in iz ene prečne palice, ki mora biti, da zgleda stvar še bolj mistično, natančno uravnana v smeri sever—jug. Vsa priprava je nameščena na navadnem telefonskem drogu. Od aparata vodi žica, ki se mora napeljati v zemlji v smeri prečne palice. Delovanje aparata in žice se razteza baje na razdaljo 3 m na levo in na desno. Za celo pognojenje kake površine bi bil torej potreben na vsakih 6 metrov 1 elektroterro-aparat, ki stane 100 šilingov, oziroma 800 dinarjev. Da bi bila inštalacija te priprave izvanredno draga, je jasno. Vendar pa če bi bilo delovanje elektroterro-aparata uspešno in zadovoljivo, bi ta priprava kljub temu ne bila predraga in bi bila naravnost idealna.

Ugotovili pa smo, da je učinek tega aparata absolutno ničev in da ne kaže prav nobenega uspeha. Ne na poskusnem polju in tudi ne pri elektroskopu.

Uporabljali smo za ugotovitev elektrike navodno pridobljene elektrike po elektroterro-aparatu tako fine in občutljive elektroskope, ki se oglašajo na vsak, tudi najslabši

električni tok v človeškem telesu — pri elektroterro-aparatu vendar le-ti niso pokazali niti najmanjšega toka.

Ne da se oporekati, da bi električni tok ne pospeševal presnavljanje v zemlji, vendar je pospeševanje presnavljanja in rodovitnosti dandanes električnim potom še veliko predrago. Mogoče je že eden ali drugi opazil, da se je mesto, na katerem je udarila strela, še dolgo let poznalo po bujnejši rasti rastlin. Resnica je torej, da so v zraku velikanske množine neizrabljene elektrike, vendar dozdale te silne naravne energije. Najmanj pa je za to nalogo usposobljen elektroterro-aparat, ki zasleduje več ali manj le spekulativne namene.

Sodba o gnojenju potom te priprave je torej enaka kot sodba o Azoformu in Nitraginu v kulturah: o preparatih, oziroma glivicah, ki so navodno v stanu dovajati vsem rastlinam iz zraka redilne snovi, pred vsem dušik, in ki so v praksi popolnoma odrekle.

S tem splošnim opisom sem samo hotel opozoriti našo javnost, da ne nasede eventualnim vabam, ki so jih objavili sicer povsem resni ilustrovani nemški in tudi že jugoslovanski listi.

Fran Wernig, Gornjigrad.

**Mariborski trg dne 9. oktobra 1926.** Toplejše vreme je privabilo to pot še več kupcev na ta prav dobro založeni trg, kakor običajno. Bilo je 43 svinjskim mesom, 28 z zeljem, čebulo in zelenjavo, 16 s krompirjem in 22 s sadjem naloženih voz na trgu. Slaninariji so prodajali svoje blago kakor običajno po 10.50 do 25, oziroma po 14 do 17 D (na debelo) kg.; domači mesarji so ostali pri svojih dosedanjih cenah. — Perutnine je bilo okoli 800 komadov in se je prodajala po 12.50 do 85 D komad, domači zajci 5 do 25 D komad. — Krompir so prodajali po 5 do 6 D merik (7 in pol kg), oziroma 1.25 do 2 D kg, solata 2 do 4, čebula 3 do 5, paradižniki 2.50 do 4, kislno zelje 3 do 4, kislna repa 2 D kg; kumarice 0.25 do 2, karfiol 2 do 7, ohrovt 0.25 do 2, zeljnate glave 0.75 do 3 D komad. — Mlečni proizvodi: mleko 2 do 2.50, smetana 12 do 14 D liter, maslo surovo 36 do 40, kuhano 44 do 48, čajno 50 do 60 D kg. — Jajca 1.50 do 1.70 D komad, med 25 do 30 D kg, sirček 1 do 8 D hlebček, fižol, ki se izvaja v veliki množini v Italijo 2 do 2.50 D kg. Sadje: hruške in jabolka (so dražje) 3 do 7 češnje (so dražje) 3 do 5, breskve 3 do 6 D kg, grozdje 8 do 12 D kg, limone 0.75 do 1.50 D komad; kostanj surovi 2.50 do 3.50 D, pečeni 7 do 8 D liter. Cvetlice: kljub bližajočemu se koncu jeseni, se prinaša še vedno precej cvetic na trg, ker jih ljudje še vedno radi kupujejo. Cene: 0.25 do 5, z lonci vred 15 do 50 D komad. — Lesena in lončena roba 1 do 80 D komad, brezove metle 2.25 do 5 D komad, koruzna slama 25 do 30 D vreča. Leseni ročni vozički 100 do 300, lesene kočije 1500 do 2500 D komad.

**Seno in slama na mariborskem trgu.** V sredo, 6. t. m. so kmetje pripeljali 16 vozov sena, 4 voze otave in 11 vozov slame, v soboto, 9. t. m. pa 8 vozov sena, 2 otave in 6 vozov slame na trg. Cene so bile senu 75 do 100, otavi 70 do 85, slami pa 40 do 50 D za 100 kg.

**Mariborsko semjsko poročilo.** Sejem dne 12. oktobra 1926. — Povprečne cene za različne vrste živali: debeli voli 1 kg žive teže od 7 do 8.50 D, poldebili voli 6 do 6.50, plemenski voli 5 do 6, biki za klanje 5 do 7.25, klavne krave debele 6 do 7, plemenske krave 5 do 6, krave klobasariče 3.25 do 4.50, molzne krave 5 do 6, breje krave 5 do 6, mlada živina 6 do 8. Prodalo se je 356 kom. (66 za Avstrijo). — Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso 10 do 18 D, meso bikov, krav, telic 12.50 do 19, telečje meso 10.50 do 27 D. Prignalo se je 8 konj, 11 bikov, 219 olov, 290 krav, 4 teleta; skupaj 532 komadov.

**Mariborsko sejsko poročilo.** Na svinjski sejem dne 8. oktobra 1926 se je pripeljalo 633 svinj, 2 ovci in 2 kozi. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tedno stari komad 62 do 100 din., 7—9 tednov 125 do 150 din., 3—4 mesece 250 do 300 din., 5—7 mesece 420 do 450 din., 8—10 mesecev 525 do 550 din., 1 leto 1000 do 1200 din., 1 kg žive teže 9.50 do 10 din., 1 kg mrtve teže 15 do 17 din., koza komad 150 din. Prodalo se je 210 svinj in 1 koza.

**Hmeljska svetovna letina 1926.** Po četrtem mednarodnem hmeljskem kongresu ustanovljeni Srednjeevropski hmeljski biro je na podlagi temeljitih poizvedovanj o letini v posameznih, hmelj pridelujočih državah prišel do sledečega rezultata: Nemčija 63.500, ČSR 171.500, SHS 55 tisoč, Francija 62.000, Poljska 30.000, Belgija 32.000, Avstrija, Ogrska in Rumunija 2500, skupaj torej 417.000 stotov po 50 kg. Anglija 260.000, Amerika 230.000, Avstralija in Nova Zelandija 20.000, skupaj 510.000 stotov po 50 kg. Svetovna letina se ceni torej na okroglo 927.000 stotov po 50 kg. Po izvetju tvrdke Johann Barth in sin v Nürnbergu znaša svetovni konzum 1.207.950 stotov hmelja po 50 kg, torej se kaže primanjkljaj 208.950 stotov. Za izdelovanje svetlega piva se uporablja le srednjeevropski kvalitetni hmelj, ki ga bo le 417.000 stotov, približno za 50.000 stotov manj kot v minulem letu. Rusija pri tem računu ne pride v poštev, ker se od nje ne more dobiti zanesljivih podatkov. Anglija in Amerika pa izdelujeta le temna piva in uporabljata v to svrhu svoj lastni hmelj.

## Za razvedrilo.

**Otroško vprašanje.** Oče je prišel domov in povedal, da je soseda zdravnika Bog k sebi poklical. Sinček pa je očeta vprašal: »Oče, ali je Bog bolan, da je zdravnika k sebi poklical?«

**Korist vode.** Učitelj je v šoli otrokom modro razlagal korist vode. Konečno je vprašal, če kdo ve še kakšno korist vode. Pa je vstal Jurček in rekel: »Če bi ne bilo vode, bi se mi ne naučili plavati, pa bi vsi potonili!« Seveda so se mu smejali. Najbolj se je režal Jožek, pa ga je učitelj vprašal, naj pa on pove še kakšno korist. Nekaj časa je premišljeval, potem pa je rekel: »Če bi ne bilo vode, bi mi ne mogli na otok bleški!« Seveda so se mu vsi smejali. Le eden se je resno držal ves čas. Učitelj ga je vprašal, kaj mu je, deček pa je odgovoril: »Moj oče pa večkrat pravi, da voda še v čevljih ni dobra!«

**Iz šole.** Učitelj: »Telesa, skozi katera vidimo, so prozorna telesa. Imenuj mi sedaj kako prozorno telo!« — Učenec: »Luknja pri ključavnici!«

**Dokaz.** Kmet sosedu: »Pojdi z menoj na en kozarec v gostilno!« — Sosed: »Ne smem, veš, sem potem drugi dan ves pobit!« — Kmet: »Oprost, nisem vedel, da imaš tudi ti tako hudo ženo!«

**Zakaj imamo oči?** Mamica razlaga hčerkici, zakaj da imamo oči. Hčerkica pa jo prehit in reče: »Jaz itak vem, zakaj imamo oči! Zato, da jih zapremo, kadar spimo!«

**Nedolžnost.** Mamica: »Kje si bila tako dolgo?« — Anica: »Kopali smo sel!« — »Kdo je to, smo se, dečki ali deklice?« — »Tega pa ne vem, ker nismo imeli obleke!«

**Pri optikarju.** »Rad bi očala kupil.« — Prodajalec: »Ali taka da se bo od blizu videlo, ali od daleč?« — Kupec: »Iaka, da se bo videlo skozi.«

**V ječi.** Duhovnik jetniku: »Vi ste še tako mlad, pa ste že v zaporu! Kaj si bo mislil o vas ubogi vaš oče?« — Jetnik: »Kaj si misli moj oče o meni, lahko takoj izveste. Je zaprt kar v sosednji celici.«

**Smola.** Postopač sloni na mostu in si ogleduje zadnji dinar ter premišljuje, kaj bi z njim naredil. V tem mu pa smukne dinar z dlani v vodo. Postopač gleda za njim in vzdihne: »Vtopil bi te bil, tako ali tako, toda v vodi ne!«

E. Rakovec:

## Nevenljivi spomini na Rim.

Želja mojega življenja se je izpolnila videl sem večno mesto, videl sem papeža. Najlepši spomin mi je zdaj ostal, ki ga nobena stvar ne bo izbrisala. Kako je moje srce veselo in zadovoljno! Klečal sem na grobovih sv. Petra, Pavla, Ignacija, Alojzija, apostola Jermeja, sv. Frančiške Rimske sv. Cecilija, sv. Katarine Sienske, sv. Aleša, sv. Benedikta Labra, sv. Lovrenca, sv. Štefana, sv. Klementa, sv. Cirila, sv. Sebastijana, sv. Monike, sv. Frančiška Asiškega in sv. Antona Padovanskega. Obiskali smo grobove papežev, posebno Pija X., ki ga kakor svetnika častijo. Molili smo v Koloseju, kjer je toliko tisoč mučencev prelilo svojo kri. Iz ene cerkve smo kar hiteli v drugo, vsaka sijajnejša od druge, v vsaki se je dalo s polno dušo moliti. Cutili smo se kakor doma pri materi sv. Cerkvi. Ves mestni sijaj pred lepoto in svetostjo cerkva izginja. Polno je še razvalin starega cesarskega poganstva Rima, ki so me zelo zanimali, ker sem bil profesor latinščine in grščine. Vsa mogočnost rimskega cesarstva je bila tam in je vendar padla v prah pred lučjo sv. naše vere. Da, v Rimu se vidi, da papež in Cerkev obvladata ves svet. Ko smo hodili od cerkve do cerkve, smo srečavali vedno nove romarje iz vseh krajev sveta. Vprašal sem te in one tujce, odkod so, pa so bili: Dunajčani, Würtemberžani, Južnoitalijani iz Apulije, Francozi, od jezera Como v severni Italiji, Sardinci itd. Srečavali smo se povsod. V soboto smo bili od papeža v avdijenci sprejeti ob enih popoldne, v veliki dvorani smo jih čakali. Ko so papež prišli, smo poklekneli, šli so mimo vsakega, vsak jim je roko in prstan poljubil, potem smo šli v sosednjo dvorano, tam so papež sedli na tron, nam precej dolgo govorili laško in latinsko, nakar so naš škof njih besede slovensko tolmačili; nazadnje so papež nas in naše »odpustke« blagoslovili.

Drugi dan v nedeljo ob pol osmih zjutraj smo bili zopet v Vatikanu, v veliki kapeli pri papeževi maši. Zbralo se je pa veliko romarjev iz raznih dežel. Ko so papež prišli skozi šalir, so začeli Hrvati s hrvaško pesmijo, za njimi Nemci, potem Italijani, nazadnje naši Slovenci; vsi drugi enoglasno, le mi Slovenci večglasno. Papež izgledajo jako dobro, so prijazni tudi ne suhi, pa majhne ali srednje postave. Po dolgih hodnikih in visokih stropnicah smo zopet prišli na trg sv. Petra iz vaticanske palače. Vatikan sam smo si ogledali v ponedeljek dopoldne; je pa toliko videti, da smo tri ure samo skož te ogromne prostore hiteli ali leteli, ker za podrobni ogled bi morali celi dan imeti. Vse je veličastno in priča o velikem ugledu, ki so ga papeži skozi stoletja uživali, o resni, globoki izobrazbi in umetnosti, ki so jo gojili. Saj ne more drugače biti, ko je pa vse v Rimu sama lepota in umetnost. Rim je simbol rimskih cesarjev, njih svetovne mogočnosti, katere spomenike hrani v sebi. Rim je pa tudi središče Cerkve, v njega se stekajo vsa pota vseh krščanskih narodov, zato so svetniki hiteli v Rim, napit se tam iz prvih studencev vere, zato so tam najlepši grobovi svetnikov zato spada v Rim le to, kar je lepega, vzvišenega, idealnega; vse drugo, trivialno, bi oskrunilo veličastni Rim; zato v cerkvah sijajna umetnost, in papeževe palače zbirka umetnin. Kako se vse to lepo sklada!

Kako naj bi posamezne cerkve opisoval? Ne bi našel konca besed; Rim je neizčrpen na lepoti, ampak ta lepota ni samo estetična, prazna, filozofična, ampak globoko srčna, dušna, ker izvira iz lepote naše vere, to je lepota prave čednosti; to človek čuti, ko kleči pred grobom in pred altajem kakega svetnika; kako prekipeva srce miline, kako se topi, ko vidi pred seboj ostanke tega ljubljence božjega; človeku se zdi, da vidi neko razodetje božje, ko premišljuje lepo življenje teh svetih, ti veličastni grobovi so kakor neko zadostilo za kreposti, čednosti, zatajevanja in preganjanja, ki so jih pretrpeli. Kakor lovorenec plava neki sijaj nad temi grobovi, neko angeloško petje obdaja te svetniške altaje, na primer sv. Alojzija, ki je tako junško zaničeval vso posvetno slavo; sv. Cecilije, ki je svojo glavo dala za prepričanje svoje vere; sv. Benedikta Labra, ki je prišel kot romar v Rim iz Francoskega, pa se ni mogel več ločiti od teh svetišč, in je samo od cerkve do cerkve hodil, vedno molil, zraven od miloščine živel in za darovalce molil, da so ga Rimljani radi imeli, Bog pa ga po smrti s čudeži proslavil: zdaj ima lep altar in pod njim lep grob v eni cerkvi. Pred grobom je zelo lep mramornat kip njegov, kako kot romar utrujen zaspi za vselej. V amfiteatru ali Koloseju pade človek prevzet na kolena; bujne slike se porajajo pred dušo. Idim ves Kolosej napolnjen z rimskim razvajenim ljudstvom, tudi cesar je zraven; gladijatorji so že odstopili, zdaj pride vrsta na lepo zabavo: kristjani morajo pred leve! In gledam v spodnje prostore, kleti, ki izkopane leže pred menoj; iz enih pridejo nežni, pa pogumni kristjani, iz drugih se dvigajo tuleč in rjoveč zverine, in tekla je sveta kri. O Rim, kakšna dva mogočna svetova sta tam skupaj trčila: poganski, osredotočen v največji rimsko-cesarski slavi, in nadnaravni, ne zemeljski, ampak angelski, Kristusov. Da, tu človek pije navdušenje za sv. vero, tu se vjekleni krščanski duh in srce. In ko smo enkrat začeli tako romati po cerkvah, smo dobili vedno novo veselje in nismo mogli nehati, pozabili smo na druge potrebe, duša nam je plavala v drugem sve-



Hlapčevska družina z večimi delavskimi močmi se sprejme takoj. Prijave pri upravi veleposilstva Herberštajn v Ptuj. 1374 3-1

Dva shrambna soda s 15 do 30 hl na prodaj pri meh. sodarstvu Pichler, Maribor, Frančiškanska ulica 17. 1371 3-1

Sadno drevje naročujemo v popolno zadovoljstvo pri I. slov. drevsnici I. Dolinšek, št. Pavel v Savinjski dolini. Zahtevajte ceniki! 1357

Pletene jopice, bluže, oprsnike, robce in sploh vsa pletena obleka za moške, ženske in otroke si najlažje izberete in najceneje kupite tam, kjer se izdeluje in to je edino v strojni pletarni Marije Vežjak v Mariboru, Vetrinjska ulica 17. Prodaja se na trgovce tudi na debelo. 1361 3-1

Bresalkoholna Prodnja v Ljubljani, Poljanski nasip 10, pošlje vsakemu naročniku Slov. gospodarja zanimiv cenik brez plačila. Zahtevajte ga takoj; ne bo vam žal! 863

Vinske sode različne velikosti, prodaja F. Gnilšek, trgovec z vinom v Mariboru, Razlagova ul. št. 25. 1404

Kupujem stalno borov, smrekov in jelkin les za rudokope. Plačilo z jamčeno. Ponudbe na Dragotin Korošec, Rečica ob Paki. 1401

Prodaja se 7 novih sodov s 300 l in 450-600 l po dnevni ceni pri Muhičevih na Zeniku (Sovjak). p. Sv. Jurij ob Ščavnici. 1414

Dve sušilnici za hmelj, sistem Lorber-Hahn, so na prodaj. Velikost 4 1/2 kv. m, ter se zamorejo postaviti v vsako gospodarsko poslopje brez posebne stavbe. — Pojasnila daje Edvard Kuček v Zalcu 7. 1384

Hrastov okrogel les, kakor tudi cele hrastove gozdove kupuje proti takojšnjemu plačilu električna žaga M. Obran, Maribor, Tattenbachova ulica. Istotam se išče tudi en večji smrekov in bukov gozd za kupiti. 1400

Več praznih, novih vinskih sodov polovnjakov s 315 litri in manj na prodaj. Waigand, Maribor, Kopitarjeva 6. 1402 2-1

V dekliškem zavodu usmiljenih sester v Wundschu pri Gradcu prične v mesecu novembru tečaj za ročna dela. Poučevalo se bo: v šivanju, v prirojevanju, gospodinstvu in muziki. Sprejemajo se dekleta s 14 letom. Mesečna oskrbnina znaša 300 do 400 D. Za pojasnila se je obrniti na Mädchen Erziehungsanstalt in Wundschu bei Graz. 1395 2-1

Posestvo na prodaj 7 oralov v Radahovi hiš. št. 17, ob glavni cesti v bližini Sv. Lenarta v Slov. goricah. 1413 2-1

Za svoj vinograd v Slovenski Bistrici iščem razumnega, poštenega in delavnega viničarja. 3-4 delavci. Nastop 31. oktobra. Pišite na: Vladimir Vošnjak, Ptuj. 1397 3-1

Oskrbnik (šofer) se išče za večje posestvo v Savinjski dolini, z večletno prakso, trezen, starejšega od 35 let, neoženjen, tudi brez strokovne šole, najrajše kmetskega fanta. Hrana, stanovanje in perilo v hiši. Plača po dogovoru. Prepisi spricval naj se priložijo prošnji. Ponudbe se naj pošljejo na upravništvo lista pod naslovom »Šofer 1926«. 1383

Starejši močen mož

se sprejmo kot oskrbnik za gospodarstvo 14 oralov v Halozah. Razumeti mora sadje- in vinorejstvo, nadzorovati delavce in tri glave goveje živine oskrbovati. Javijo se naj samo pravični in delavni prosilci z zahtevo plače, brez ali s hrano in kje dosedaj zaposleni, na naslov: Šulter, pošto ležeče v Ptuj. 1422

Fizikalno zdravilišče

v palači Okrožnega urada za zavarovanje delavcev Ljubljana, Miklošičeva c. 20.

Pod strokovnjaškim zdravniškim vodstvom.

Otvorjeno s 1. oktobrom splošno dostopno.

Vse zdravilne kopeli, hidro-, helio-, elektro- in mehano-terapija, za revmatične in živčne bolezni, vnetja pri ženskih boleznih, boleznih srca in ožilja, arteriosklerozi.

Odprto izvemši pondeljek vsak delavnik od 8. do 12. in od pol 15. do pol 19. ure, ob nedeljah in praznikih od 8. do 12. ure in sicer ob nedeljah, sredah in petkih za ženske, ob torkih, četrtkih in sobotah za moške.

Sprejemanje novih slučajev vsak delavnik od 8. do 9. ure.



V trgovini Franc Kolerič, Apač

morate kupovati, ker tam dobite dobro blago pri nizki ceni.

Velika izbira blaga vseli vrsti.

Velika izbira! Najnižje cene! Zimsko perilo, copate, rokavice, sviterje, klobuke, dežne plašče, čevlje, čepice, kravate itd. nudi najugodnejše splošno znana tvrdka 1403

Jakob Lah, Maribor samo Glavni trg 2.

Dobro in poceni zimsko blago, obleke, platno itd. se dobi pri I. TRPIN V MARIBORU, GLAVNI TRG 17.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

r. z. z. o. z.

se priporoča za tiskanje knjig, brošur, vabil, vizitk, računov, lepakov in drugih tiskovin.

V Knjigarni in prodajalni Cirilove tiskarne na Koroški cesti št. 5 in v Podružnici te knjigarne in prodajalne v Aleksandrovi cesti št. 6 dobiš dobro in poceni: papir, pisarniški, pisemski, ovojni, svileni in prešani za kinč; svinčnike, peresa, ravnila, črnilo in druge potrebščine; vsakovrstne knjige, leposlovne in šolske ter razne molitvenike. 9

Sode vseh velikosti ima vedno v zalogi Fran Repič, sodarsko podjetje v Ljubljani, Trnovo. Cene konkurenčno nizke. Postrežba točna. 1032 16-1

Borova debela

8 m dolga od 16 do 24 cm premera kupim večjo množino za zimsko dobavo. Naslov v upravi. 1223 10-1

Najbolj ugoden nakup

vsakovrstnega zimskega blaga za moške in ženske, kakor tudi veliko izbiro gotove obleke za dečke od 75 dn. naprej, gotove zimске suknje in obleke za moške nudi

Anton Macun

v Mariboru, Gosposka ulica 10, in v podružnici v Ptuj.

**Enrilo**  
Splošno priljubljen  
kavni nadomestek  
okusen i cenen.  
Dobiva se v vseh  
dobro asortiranih  
kolonijalnih trgovinah.

!!! Varčujte z denarjem !!!

pri nakupu manufakturnega blaga. Predno kupite, si oglejte velikansko zalogo in čudovito nizke cene v

manufakturni in modni trgovini

FRANC DOBOVIČNIK  
Celje, Gosposka ulica 15

Stranke iz dežele dobe popust! — Krojači in šivilje posebne cene!

Na drobno!

1244

Na debelo

Edino najboljši šivalni stroji in kolesa so le

JOSIP PETELINC-A

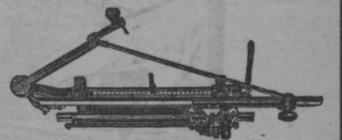
LJUBLJANA (blizu Prešernovega spomenika ob vodi)

znamke Gritzner, Adler in Phönix



Telefon 013

za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo. — Istotam najboljši švicarski pletilni stroji znamke »Dubied«. — Pouk o vezenju in krpanju brezplačen. Večletna garancija. Delavnica na razpolago.



Samo D 60.

stane pri meni ena dobra budilka z triletnim pisemnim jamstvom; tudi dobite že:

- 1 dobro nikel. anker-uro (3letno jamstvo) za 88 D
- 1 dobro sreb. žepno uro (5letno jamstvo) za 277 D
- 1 orig. nik. yDoxa«-uro (10letno jamstvo) za 340 D
- 1 orig. nik. »Omega«-uro (10letno jamstvo) za 395 D

Zahtevajte brezplačno najnovejši ilustrovani cenik od eksportne tvrdke švicarskih ur

„Jupiter“, F. K NESER, Maribor

Aleksandrova cesta št. 27g.

RESNICA

je, da kupite: češko sukno, volneno blago, hlačevino, tiskovino, platno, svilene in cajgaste rute, nogavice, srajce in drugo različno blago najboljše kakovosti po znižanih cenah samo v manufakturni trgovini

pri Franc Lenartu naslednik

BERGANT BENJAMIN, PTUJ, SRBSKI TRG ŠTEV. 2 poleg glavarstva. 1290

Krasni nagrobni spomeniki

iz belega in sivega marmorja, kakor tudi pristne švedske granitpiramide v različnih in vsestransko priznanih nizkih cenah v veliki izbiri pri 1321

J. F. PEYER, kamnosek

Maribor, Aškerčeva ulica 21 in Kersnikova ulica 7.

Kristjanske cene in dobro blago

se dobi pri

1331

I. TRPIN V MARIBORU, GLAVNI TRG 17.

Oglasi v Slov. Gospodarju imajo najboljši uspeh!

Pozor!

Pozor!

Dijaki! Starši!

TISKARNA SV. CIRILA v Mariboru, Koroška cesta šte. 5 in njena

PODRUZNICA v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo

ima na razpolago:

1. vse šolske knjige

za gimnazijo, realko, učiteljske, trgovsko šolo, za meščanske in osnovne šole.

2. vse druge šolske potrebščine

kakor: risalne sklade, risalne deske, risala, risanke, risalni papir, zvezke, radirke, svinčnike, peresa, tuše, črnilo, rudečilo itd. — Cene zmerne. — Postrežba točna.

Za obilen obisk se priporoča cenj. dijaštvu in staršem:

PODRUZNICA CIRILOVE TISKARNE,

Aleksandrova cesta 6,

TISKARNA SV. CIRILA,

Koroška cesta 5.

### Najboljše in zelo trpežno blago

za moške in ženske obleke, sukno, hlačvino, volneno blago, barhent, cefir, platno, robce, nogavice, gotove obleke in perilo kupite najcenejše le v trgovini

## J. N. Sostarič, Maribor

ALEKSANDROVA CESTA.

### RESNICA

Je, da kupite: češko sukno, volneno blago, hlačvino, tiskovino, platno, svilene in cajgaste rute, nogavice, srajce, ževlje in drugo različno blago najboljše kakovosti po znižanih cenah samo v manufakturni trgovini

### „Pri solncu“

Ka obilen oblač se priporoča!

DROFENIK, CELJE, GLAVNI TRG 9.

Deber glas gre v mesta in dežele  
Ter tudi k nam so novice te prispele,  
Da kupiš dobro manufakturno blago in po ceni,  
V mestu Celju, tam pri nemški cerkvi.  
Ako nisi bil tam še osebno,  
Glej, da zapomniš si za vedno,  
Da v Celju je mnogo raznih trgovin,  
In najceneje kupiš vedno le pri

### Valentin Hladin, Celje

Prešernova ulica.

Bene zraven nemške cerkve! 1246

### Priporoča se TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

Za poljske križe

si mnogi želijo Kristusove podobe (korpuse). Da ustreže ljudem, jih je oskrbela Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se dobijo po sledečih cenah: 65 cm veliki po 550 D, 75 cm veliki po 560 D, 80 cm veliki po 700 D, 90 cm veliki po 80 D, 100 cm veliki po 950 D in po 1280 D, 120 cm veliki po 1700 D.

Stenski križi

z leseno podobo (korpusom) stanejo Velikost 20 cm po 42 in 77 D, 25 cm po 55 in 80 D, 30 cm po 77 in 100 D, 35 cm po 96 in 115 D, 40 cm po 140 D.

Stenski križi

s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih po 4, 12, 18 in 24 D.

Stoječi križi

s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih in izpeljavah po 22, 24, 28, 30 in 36 D.

Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se toplo priporoča, da si vsak, kdor križe potrebuje, iste kupi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

### Belak & Inkret, Celje Prešernova ulica 3

Električne inštalacije

telefonске, svetilne in signalne naprave. Radio-antene. Popravila transformatorjev, generatorjev, motorjev, raznih aparatov itd.

Vodovodne inštalacije

naprava modernih higijenskih kopalnih sob, klosetov. Toplovodne naprave, centralne kurjave, popravila centralnih kurjav, kotlov, armatur, sesalnih itd.

kakor tudi vsa v to stroko spadajoča popravila se izvršijo točno in solidno, z večletno garancijo. Cene konkurenčno. Informacije, proračuni, načrti vedno na razpolago.

## Naložite denar le pri Ljudski posojilnici v Celju

registrirani zadrugi z neomejeno zavazo

### Cankarjeva ulica 4

po leg davkarije (poprej pri »Be.em volu«), kjer je najbolj varno naložen in se najugodnejše obrestuje. 50

Rental in invalidni davek plačuje posojilnica.

Posojila po najnižji obrestal meri.

Kdor v „Slov. Gospodarju“ oglašuje, uspeha gotovo se raduje!



### Vsi hočejo zlatnik,

ki se nahaja v

ZLATOROG TERPENTINOVEM MILU.

Poskusite tudi Vašo srečo in pripravite se o nedosegljivi kakovosti tega res čudovitega mila!

### Denar naložite

najboljše in najvarnejše

### Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru,

Stalna ulica št. 6

P. L. Z. Z.

Stalna ulica št. 6

Dobro in poceni simsko blago, obleke, pištole, itd. —  
Kupite in prodajte brez odpovedi po 5%,  
na trimesečno odpoved po 1%.

### Zadružna gospodarska banka d. o. o.

#### Podružnica Maribor.

Ima lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred franciškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantnejše! — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.

Pooblaščen prodajalec srečk drž. razr. loterije.

### Somišljeniki, širite naš list!

### Kupujemo okrogel smrekov les

(hlode in cela debla) po najboljših dnevnih cenah manjše in večje množine. — Rudolf Kiffmann, parna žaga, Melje, Maribor. 1886

### Sveža morska riba

se dnevno peče in toči pristni Dalmatincev samo v že dobro znani prvi dalmatinski kleti v Mariboru, Mesarska ul. 5. Povodnik.

### VOZNI RED

veljaven od 1. oktobra 1926, se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena Din 1.50.

Čujtel

Glejtel

### MARTIN SUMER, KONJICE

Kdor hoče lepo in dobro oblečen biti, mora v Konjice hiteti; tam v trgovini Sumerjevi, se blago jako poceni dobi. — Za prav obilen obisk se uljudno priporočam!

Če pridete v Maribor, potrudite se v

manufakturno trgovino

### Franjo Majer

na Glavnem trgu št. 9

kjer dobite razno zimsko blago, n. pr. odeje, koca, barhent, če, možko in žensko sukno, platno, zimsko perilo itd. itd. po zelo nizkih cenah. 1958